Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

9. února 2017 *

„(Průmyslový) vzor Společenství — Přihláška (průmyslových) vzorů Společenství představujících poháry — Pojem ‚vyobrazení, které lze reprodukovat' — Nepřesné vyobrazení, pokud jde rozsah požadované ochrany — Odmítnutí odstranit nedostatky — Nepřiznání dne podání — Články 36 a 46 nařízení (ES) č. 6/2002 — Článek 4 odst. 1 písm. e) a čl. 10 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 2245/2002"

Ve věci T-16/16,

Mast-Jägermeister SE, se sídlem ve Wolfenbüttel (Německo), zastoupená H.-P. Schrammekem, C. Drzymallou, S. Risthausem a J. Engberdingem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupenému S. Hannem, jako zmocněncem,

žalovanému,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 17. listopadu 2015 (věc R 1842/2015-3), týkajícímu se přihlášek pohárů jako zapsaných (průmyslových) vzorů Společenství,

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení A. M. Collins, předseda, R. Barents (zpravodaj) a J. Passer, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 19. ledna 2016,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 4. dubna 2016,

s ohledem na to, že hlavní účastníci řízení ve lhůtě tří týdnů od okamžiku, kdy bylo účastníkům řízení doručeno sdělení o ukončení písemné části řízení, nepodali žádost o konání jednání, a poté, co za těchto okolností na základě čl. 106 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu stanovil, že bude rozhodováno bez konání ústní části řízení,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

Právní rámec

1 Článek 36 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 2002, L 3, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 142), v platném znění, nadepsaný „Požadavky, které musejí přihlášky splňovat“, stanoví:

„1. Přihláška zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství musí obsahovat:

a) žádost o zápis do rejstříku;

b) údaje umožňující zjistit totožnost přihlašovatele;

c) vyobrazení (průmyslového) vzoru, které lze reprodukovat. Pokud je však předmětem přihlášky dvourozměrný vzor a přihláška obsahuje požadavek odklad zveřejnění v souladu s článkem 50, může být vyobrazení nahrazeno vzorkem.

2. Přihláška musí dále obsahovat uvedení výrobků, ve kterých má být (průmyslový) vzor ztělesněn nebo pro které má být použit.

3. Kromě toho může přihláška obsahovat:

a) popis vysvětlující vyobrazení nebo vzorek;

b) žádost o odklad zveřejnění zápisu v souladu s článkem 50;

c) údaje umožňující zjistit totožnost zástupce, jmenoval-li přihlašovatel nějakého;

d) třídění výrobků, ve kterých má být (průmyslový) vzor ztělesněn nebo pro které má být použit, podle tříd;

e) uvedení původce nebo kolektivu původců nebo odpovědné prohlášení přihlašovatele, že původce nebo kolektiv původců se vzdávají práva být uvedeni.

4. Přihláška (průmyslového) vzoru Společenství podléhá zaplacení poplatku za zápis a poplatku za zveřejnění. Je-li podána žádost o odklad zveřejnění podle odst. 3 písm. b), poplatek za zveřejnění je nahrazen poplatkem za odklad.

5. Žádost [přihláška] musí splňovat náležitosti stanovené v prováděcím nařízení.

6. Informace obsažené v odstavci 2 a odst. 3 písm. a) a d) nesmí ovlivnit rozsah ochrany (průmyslového) vzoru jako takového.“

2 Hlava V nařízení č. 6/2002, nadepsaná „Zápisné řízení“, obsahuje články 45 až 50.

3 Článek 45 uvedeného nařízení, nadepsaný „Průzkum formálních náležitostí podání“, stanoví:

„1. [EUIPO] přezkoumá, zda přihláška splňuje podmínky pro přiznání dne podání podle čl. 36 odst. 1.

2. [EUIPO] přezkoumá, zda

a) přihláška splňuje další požadavky podle čl. 36 odst. 2, 3, 4 a 5 a v případě společné [hromadné] přihlášky v čl. 37 odst. 1 a 2;

b) přihláška splňuje formální požadavky stanovené v prováděcím nařízení pro provádění článků 36 a 37;

c) jsou splněny požadavky čl. 77 odst. 2;

d) jsou splněny požadavky uplatnění práva přednosti, je-li právo přednosti uplatňováno.

3. Podmínky průzkumu formálních náležitostí podání stanoví prováděcí nařízení.“

4 Článek 46 nařízení č. 6/2002, nadepsaný „Odstranitelné nedostatky“, stanoví:

„1. Pokud [EUIPO] při přezkumu podle článku 45 zjistí, že existují nedostatky, které lze napravit, požádá přihlašovatele, aby je v předepsané lhůtě odstranil.

2. Pokud se nedostatky týkají náležitostí podle čl. 36 odst. 1 a přihlašovatel vyhoví žádosti [EUIPO] v předepsané lhůtě, [EUIPO] stanoví jako den podání den, kdy byly nedostatky odstraněny. Pokud nejsou nedostatky odstraněny v předepsané lhůtě, přihláška se nepovažuje za přihlášku zapsaného (průmyslového) vzoru.

3. Pokud se nedostatky týkají požadavků včetně placení poplatků podle čl. 45 odst. 2 písm. a), b) a c) a přihlašovatel vyhoví žádosti [EUIPO] v předepsané lhůtě, [EUIPO] stanoví jako den podání den, kdy byla přihláška původně podána. Pokud nejsou nedostatky odstraněny a poplatky zaplaceny v předepsané lhůtě, [EUIPO] přihlášku zamítne.

4. Pokud se nedostatky týkají požadavků podle čl. 45 odst. 2 písm. d), jejich neodstranění [přihlašovatelem v předepsané lhůtě] má pro přihlášku za následek ztrátu práva přednosti.“

5 Článek 47 nařízení č. 6/2002, nadepsaný „Důvody zamítnutí [přihlášek]“, stanoví:

„1. „Pokud [EUIPO] při průzkumu podle článku 45 zjistí, že (průmyslový) vzor, o jehož ochranu se žádá,

a) neodpovídá definici podle čl. 3 písm. a) nebo

b) odporuje veřejnému pořádku nebo dobrým mravům,

přihlášku zamítne.

2. Přihlášku lze zamítnout teprve poté, co byla přihlašovateli poskytnuta možnost vzít přihlášku zpět nebo ji změnit nebo předložit své připomínky.“

6 Článek 4 nařízení Komise (ES) č. 2245/2002 ze dne 21. října 2002, kterým se provádí nařízení č. 6/2002 (Úř. věst. 2002, L 341, s. 28; Zvl. vyd. 13/31, s. 14), nadepsaný „Vyobrazení (průmyslového) vzoru“, v odst. 1 písm. e) stanoví:

„1. Vyobrazení (průmyslového) vzoru je tvořeno grafickou nebo fotografickou reprodukcí (průmyslového) vzoru, buď černobílou, nebo barevnou. Vyobrazení musí splňovat tyto požadavky:

[…]

e) (průmyslový) vzor musí být reprodukován na neutrálním pozadí a nesmí být vyretušován inkoustem nebo tekutým korekčním přípravkem. Musí být takové kvality, aby umožňoval zřetelné rozlišení všech detailů, jejichž ochrana je požadována, a zmenšení nebo zvětšení na velikost maximální šířky 8 cm a výšky 16 cm na jeden pohled pro účely zařazení do [r]ejstříku (průmyslových) vzorů Společenství […]“

7 Článek 10 nařízení č. 2245/2002, nadepsaný „Průzkum náležitostí pro přiznání dne podání a formálních náležitostí“, v odst. 1 a 2 stanoví:

„1. [EUIPO] oznámí přihlašovateli, že mu nelze přiznat den podání, jestliže přihláška neobsahuje:

a) žádost o zápis (průmyslového) vzoru jako zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství;

b) údaje o totožnosti přihlašovatele;

c) vyobrazení (průmyslového) vzoru podle čl. 4 odst. 1 písm. d) a e) nebo případně vzorek.

2. Jsou-li nedostatky uvedené v odstavci 1 odstraněny do dvou měsíců od přijetí oznámení, je den odstranění nedostatků stanoven jako den podání.

Nejsou-li nedostatky do uplynutí této lhůty odstraněny, nepovažuje se přihláška za přihlášku (průmyslového) vzoru Společenství. Veškeré zaplacené poplatky se vracejí.“

Skutečnosti předcházející sporu

8 Dne 17. dubna 2015 podala žalobkyně, společnost Mast-Jägermeister SE, u Úřadu Evropské unie pro průmyslové vlastnictví (EUIPO) přihlášky zapsaných (průmyslových) vzorů Společenství na základě nařízení č. 6/2002.

9 Jde o následující (průmyslové) vzory, jejichž zápis byl požadován:

— (průmyslový) vzor Společenství č. 2683615-0001: [důvěrné] [1];

— (průmyslový) vzor Společenství č. 2683615-0002: [důvěrné].

10 Výrobky, pro něž byly přihlášky podány, jsou „poháry“ náležející do třídy 07.01 ve smyslu Locarnské dohody zřizující Mezinárodní třídění pro průmyslové vzory z 8. října 1968, ve znění doplňků.

11 V první zprávě o průzkumu vyhotovené dne 17. dubna 2015 průzkumový referent žalobkyni informoval o tom, že pokud jde o (průmyslové) vzory uvedené v bodě 9 výše, uvedení výrobku, a sice „poháry“, pro které je ochrana požadována, neodpovídá předloženým vyobrazením z důvodu, že posledně uvedená vyobrazení znázorňují rovněž láhve. Průzkumový referent tedy žalobkyni navrhl, aby bylo ke dvěma (průmyslovým) vzorům doplněno uvedení „Láhve“ náležející do třídy 09.01 ve smyslu Locarnské dohody. Průzkumový referent dodal, že jelikož výrobky „Poháry“ a „Láhve“ náležejí do různých tříd, hromadná přihláška musí být rozdělena. Průzkumový referent upřesnil, že v případě neodstranění nedostatků v předepsané lhůtě bude přihláška zamítnuta.

12 Dopisem ze dne 21. dubna 2015 žalobkyně odpověděla, že pro láhve znázorněné na vyobrazeních není požadována žádná ochrana, takže navrhla upřesnit uvedení výrobků takto: „Poháry k pití jakožto nádoby pro lahev, která tvoří jejich součást“. Dodala, že se pro toto uvedení jeví rovněž vhodná třída 07.01 Locarnské dohody.

1 — Skryté důvěrné informace.

13 Ve druhé zprávě o průzkumu ze dne 25. června 2015 průzkumový referent odpověděl, že v návaznosti na dopis ze dne 21. dubna 2015 a telefonickou konverzaci, kterou měl s žalobkyní, je jasné, že žalobkyně nevyžaduje žádnou ochranu pro láhve. Podle průzkumového referenta se však tyto láhve jasně objevují na vyobrazeních a z nového průzkumu vyplynulo, že přihlášky neobsahují vyobrazení v souladu s ustanoveními čl. 4 odst. 1 písm. e) nařízení č. 2245/2002. Měl tedy za to, že z důvodu výskytu láhví nejsou znaky, jejichž ochrana je požadována, jasně viditelné. Dodal, že je možné tento nedostatek odstranit podáním nových pohledů, na nichž budou požadované znaky vymezeny přerušovanou čarou nebo barevnými okraji. Průzkumový referent upřesnil, že přihláškám nelze přiznat žádný den podání, dokud nebudou nedostatky odstraněny. Nakonec průzkumový referent uvedl, že pokud budou nedostatky odstraněny ve stanovených lhůtách, bude uznáno, že dnem podání je den podání nových pohledů, v opačném případě se však bude mít za to, že přihlášky nebyly podány.

14 V dopise ze dne 14. července 2015 žalobkyně namítla, že podmínky pro přiznání dne podání byly splněny, neboť předložená vyobrazení znázorňují (průmyslové) vzory na neutrálním pozadí. Žalobkyně upřesnila, že se čl. 4 odst. 1 písm. e) nařízení č. 2245/2002 týká kvality vyobrazení, a nikoli jejich obsahu. Žalobkyně tedy nové pohledy nepředložila.

15 Ve třetí zprávě o průzkumu ze dne 16. července 2015 průzkumový referent uvedl, že ponechává v platnosti svou zprávu o průzkumu ze dne 25. června 2015, jelikož vyobrazení znázorňují pohár a láhev.

16 Dopisem ze dne 21. srpna 2015 žalobkyně, která odkázala na telefonickou konverzaci, kterou měla s průzkumovým referentem, odpověděla, že nechápe, proč by den podání mohl být zachován v případě doplnění uvedení výrobku nebo rozdělení hromadné přihlášky, avšak nikoli v případě pohledů předložených původně. Žalobkyně požádala o přijetí rozhodnutí, které by mohlo být předmětem odvolání v případě, že rozhodnutí o průzkumu nebude zrušeno.

17 Ve čtvrté zprávě o průzkumu ze dne 24. srpna 2015 průzkumový referent žalobkyni informoval o tom, že může odstranit nedostatky přihlášek buď podáním nových pohledů, nebo doplněním uvedení „Láhve“ a rozdělením hromadné přihlášky.

18 V dopise ze dne 28. srpna 2015 žalobkyně požadovala přijetí rozhodnutí, které by mohlo být předmětem odvolání.

19 V rozhodnutí ze dne 31. srpna 2015 průzkumový referent uvedl, že žalobkyně nedostatky přihlášek neodstranila, neboť nepostupovala v souladu se zprávou o průzkumu. Průzkumový referent měl v souladu s čl. 46 odst. 2 nařízení č. 6/2002 a čl. 10 odst. 2 nařízení č. 2245/2002 za to, že přihlášky (průmyslových) vzorů uvedené v bodě 9 výše nelze považovat na přihlášky (průmyslových) vzorů Společenství, takže nelze přiznat žádný den podání. Kromě toho nařídil vrácení částky zaplaceného poplatku.

20 Dne 15. září 2015 podala žalobkyně u EUIPO proti rozhodnutí průzkumového referenta odvolání na základě článků 55 až 60 nařízení č. 6/2002.

21 Rozhodnutím ze dne 17. listopadu 2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“) třetí odvolací senát EUIPO v bodě 15 napadeného rozhodnutí potvrdil, že oba (průmyslové) vzory uvedené v bodě 9 výše neumožňují určit, zda se ochrana požaduje pro pohár, pro láhev nebo pro kombinaci poháru a láhve. Odvolací senát v bodě 16 napadeného rozhodnutí upřesnil, že vyobrazení, které má být předloženo s přihláškou v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. c) nařízení č. 6/2002, slouží k identifikaci (průmyslového) vzoru, jehož ochrana je požadována, a je podmínkou pro přiznání dne podání v souladu s čl. 38 odst. 1 uvedeného nařízení. Den podání podle něj určuje senioritu zapsaného (průmyslového) vzoru, přičemž novost a znaky jsou určeny prostřednictvím starších (průmyslových) vzorů zpřístupněných přede dnem podání. Odvolací senát dodal, že v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. e) nařízení č. 2245/2002 musí vyobrazení umožňovat zřetelné rozlišení všech detailů, jejichž ochrana je požadována.

22 Odvolací senát v bodech 17 a 18 napadeného rozhodnutí dodal, že tvrzení, podle něhož předmět ochrany podaných přihlášek jasně vyplývá z vyobrazení, je v rozporu s vysvětlením samotné žalobkyně a návrh žalobkyně na uvedení dotčených výrobků nebyl s to odstranit nedostatky vyobrazení (průmyslových) vzorů, jelikož nemohl být použit pro určení rozsahu ochrany.

23 Konečně měl odvolací senát v bodě 22 napadeného rozhodnutí za to, že průzkumový referent porušil povinnost uvést odůvodnění, která je stanovena v článku 62 nařízení č. 6/2002. Podle odvolacího senátu totiž důvody pro konstatování, že přihlášky nebyly považovány za přihlášky zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství, byly nedostatky předložených vyobrazení na základě čl. 46 odst. 2 nařízení č. 6/2002, vykládaného ve spojení s čl. 36 odst. 1 písm. c) téhož nařízení a s čl. 4 odst. 1 písm. e) nařízení č. 2245/2002, a nikoli nesouhlas žalobkyně se zprávou průzkumového referenta o průzkumu.

Návrhová žádání účastníků řízení

24 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— stanovil, že dnem podání pro (průmyslové) vzory č. 2683615-0001 a č. 2683615-0002 je 17. duben 2015;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení včetně nákladů vynaložených v průběhu odvolacího řízení.

25 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:

— žalobu zamítl;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K přípustnosti druhého bodu návrhových žádání žalobkyně

26 EUIPO navrhuje, aby byl druhý bod návrhových žádání žalobkyně, a sice bod spočívající ve stanovení dne podání zpochybněných (průmyslových) vzorů na 17. dubna 2015, prohlášen za nepřípustný z důvodu, že jde o příkaz a Tribunál nemůže ukládat EUIPO příkazy.

27 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury v rámci žaloby podané k unijnímu soudu proti rozhodnutí odvolacího senátu EUIPO je EUIPO povinen v souladu s čl. 61 odst. 6 nařízení č. 6/2002 provést nezbytná opatření, aby vyhověl rozhodnutí unijního soudu. Tribunálu tedy nenáleží ukládat EUIPO příkazy [obdobně viz rozsudek ze dne 20. ledna 2010, Nokia v. OHIM – Medion (LIFE BLOG), T-460/07, EU:T:2010:18, bod 18 a citovaná judikatura].

28 Z předcházejícího vyplývá, že druhý bod návrhových žádání je nepřípustný.

K věci samé

29 Žalobkyně uplatňuje dva žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z porušení článků 45 a 46 nařízení č. 6/2002 vykládaných ve spojení s článkem 36 uvedeného nařízení a druhý žalobní důvod vychází z porušení práva se v řízení účinně bránit.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článků 45 a 46 nařízení č. 6/2002, vykládaných ve spojení s článkem 36 uvedeného nařízení

30 Žalobkyně uvádí, že vyobrazení (průmyslových) vzorů byla takové kvality, aby umožňovala provedení reprodukce. V souladu s čl. 4 odst. 1 písm. d) a e) nařízení č. 2245/2002 totiž tato vyobrazení byla na neutrálním pozadí, nebyla vyretušována inkoustem nebo tekutým korekčním přípravkem a byla takové kvality, aby umožňovala zřetelné rozlišení všech detailů, jejichž ochrana je požadována, a zmenšení nebo zvětšení. V unijní právní úpravě jsou podle ní stanoveny pouze tyto požadavky. Odvolací senát nesprávně odmítl stanovit den podání z důvodu, že vyobrazení neumožňují určit, zda je ochrana požadována pro pohár, láhev nebo kombinaci poháru a láhve, jelikož tato otázka vyvstává případně pouze v rámci řízení o porušení práv, avšak nebrání stanovení dne podání. Kromě toho by úvahy odvolacího senátu mohly být případně zohledněny, pokud jde o způsobilost (průmyslového) vzoru k zápisu. Podle žalobkyně čl. 36 odst. 1 písm. c) nařízení č. 6/2002 a čl. 10 odst. 1 písm. c) nařízení č. 2245/2002, vykládané ve spojení s čl. 4 odst. 1 písm. e) posledně uvedeného nařízení, stanoví požadavky, pouze pokud jde o kvalitu vyobrazení (průmyslového) vzoru, a nikoli o jeho obsah. Obecné uspořádání článků 45 a 46 nařízení č. 6/2002 nasvědčuje tomu, že jejím přihláškám měl být přiznán den podání.

31 V tomto ohledu je podle ustálené judikatury třeba při výkladu ustanovení unijního práva vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (rozsudky ze dne 29. ledna 2009, Petrosian, C-19/08, EU:C:2009:41, bod 34, a ze dne 3. října 2013, Lundberg, C-317/12, EU:C:2013:631, bod 19).

32 Je třeba připomenout, že čl. 36 odst. 1 nařízení č. 6/2002, na který odkazuje čl. 45 odst. 1 a čl. 46 odst. 2 téhož nařízení, stanoví, že přihláška musí obsahovat „vyobrazení (průmyslového) vzoru, které lze reprodukovat“. Toto ustanovení však blíže neuvádí podmínky, které musí být splněny, aby takové vyobrazení bylo považováno za vyobrazení, které „lze reprodukovat“. Článek 36 odst. 5 nařízení č. 6/2002 však dodává, že přihláška musí splňovat náležitosti stanovené v prováděcím nařízení, v daném případě v nařízení č. 2245/2002.

33 Z tohoto hlediska článek 10 nařízení č. 2245/2002 stanoví podmínky pro stanovení dne podání, když uvádí, že EUIPO oznámí přihlašovateli, že mu nelze přiznat den podání, jestliže přihláška neobsahuje zejména vyobrazení (průmyslového) vzoru podle čl. 4 odst. 1 písm. e) uvedeného nařízení.

34 Posledně uvedené ustanovení blíže uvádí, že vyobrazení (průmyslového) vzoru je tvořeno grafickou nebo fotografickou reprodukcí (průmyslového) vzoru, buď černobílou, nebo barevnou. Uvedený (průmyslový) vzor musí být reprodukován na neutrálním pozadí a nesmí být vyretušován inkoustem nebo tekutým korekčním přípravkem. Tentýž (průmyslový) vzor musí být takové kvality, aby umožňoval zřetelné rozlišení detailů, jejichž ochrana je požadována. Článek 10 nařízení č. 2245/2002 uvádí lhůty, v nichž musí dojít k odstranění nedostatků.

35 Z obecného uspořádání nařízení č. 6/2002 vyplývá, že řízení o průzkumu (průmyslových) vzorů obsahuje dvě části: zaprvé EUIPO musí určit, zda předmět přihlášky odpovídá, či neodpovídá definici (průmyslového) vzoru [čl. 3 písm. a) a čl. 47 odst. 1 písm. a) nařízení č. 6/2002] a zda (průmyslový) vzor odporuje veřejnému pořádku nebo dobrým mravům [čl. 47 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002]. Takovou přihlášku, nebyla-li vzata zpět nebo změněna, lze zamítnout teprve poté, co byla přihlašovateli poskytnuta možnost předložit své připomínky (čl. 47 odst. 2 nařízení č. 6/2002).

36 Zadruhé poté, co EUIPO konstatoval, že se přihláška týká (průmyslového) vzoru a že neodporuje veřejnému pořádku ani dobrým mravům, musí ověřit podle článku 45 nařízení č. 6/2002 zvláště to, zda uvedená přihláška splňuje povinné podmínky stanovené v čl. 36 odst. 1 nařízení č. 6/2002 [žádost o zápis do rejstříku, údaje umožňující zjistit totožnost přihlašovatele a vyobrazení (průmyslového) vzoru, které lze reprodukovat] a v čl. 36 odst. 2 uvedeného nařízení (uvedení výrobků), jakož

i případně fakultativní podmínky stanovené v čl. 36 odst. 3 (popis vysvětlující vyobrazení nebo vzorek, žádost o odklad zveřejnění zápisu, údaje umožňující zjistit totožnost zástupce, jmenoval-li přihlašovatel nějakého, třídění výrobků podle tříd a uvedení původce nebo kolektivu původců).

37 Pokud jde o dodržení podmínek uvedených v bodě 36 výše, lze v souladu s článkem 46 nařízení č. 6/2002 odstranit nedostatky, přičemž je třeba uvést, že pokud jde o podmínky uvedené v čl. 36 odst. 1 nařízení č. 6/2002, je jako den podání přihlášky stanoven den, kdy přihlašovatel odstranil nedostatky, zatímco pokud jde o ostatní podmínky, je v návaznosti na odstranění nedostatků zachován původní den podání přihlášky. Pokud nedostatky odstraněny nejsou, v prvním případě se přihláška nepovažuje za přihlášku, kdežto ve druhém případě se přihláška zamítne.

38 Vyobrazení (průmyslového) vzoru, které nelze reprodukovat, tedy spadá pouze pod čl. 46 odst. 2 nařízení č. 6/2002 v tom smyslu, že přihlašovatel může odstranit nedostatky, avšak den podání je odložen ke dni odstranění nedostatků. Pokud nejsou uvedené nedostatky odstraněny v předepsané lhůtě, přihláška se nepovažuje za přihlášku zapsaného (průmyslového) vzoru.

39 Vzhledem k těmto konstatováním je tedy třeba určit, zda se čl. 36 odst. 1 nařízení č. 6/2002 s ohledem na své znění a rámec, do něhož spadá, použije – jak tvrdí žalobkyně – pouze na situace, v nichž je vyobrazení zpochybněného (průmyslového) vzoru „fyzicky“ neurčité nebo nejasné zejména v důsledku špatné kvality tisku, nebo zda se použití tohoto ustanovení vztahuje – jak tvrdí EUIPO – na nepřesnosti nebo nejistotu či nejasnost ohledně předmětu ochrany (průmyslového) vzoru, jehož zápis se požaduje.

40 Je třeba konstatovat, že výklad čl. 36 odst. 1 písm. c) nařízení č. 6/2002, jakož i čl. 10 odst. 1 písm. c) nařízení č. 2245/2002, vykládaných ve spojení s čl. 4 odst. 1 písm. e) posledně uvedeného nařízení, který provádí žalobkyně, podle něhož se toto ustanovení použije pouze na (průmyslové) vzory, u nichž je špatná pouze kvalita vyobrazení, je zjevně v rozporu se systémem, v němž byl zápis (průmyslových) vzorů koncipován a který byl připomenut výše.

41 Článek 36 nařízení č. 6/2002, který v odst. 1 písm. c) stanoví, že přihláška zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství musí obsahovat vyobrazení (průmyslového) vzoru, které lze reprodukovat, totiž ve svém odst. 5 blíže stanoví, že tato přihláška musí splňovat náležitosti stanovené v nařízení č. 2245/2002.

42 Posledně uvedené nařízení ve svém čl. 4 odst. 1 písm. e), na který odkazuje čl. 10 odst. 1 písm. c) zmíněného nařízení, stanoví, že (průmyslový) vzor musí být zejména „takové kvality, aby umožňoval zřetelné rozlišení všech detailů, jejichž ochrana je požadována“.

43 Žalobkyně, která tvrdí, že se toto ustanovení vztahuje pouze na „fyzickou“ nebo „materiální“ kvalitu vyobrazení, provádí částečný, a tedy nesprávný výklad tohoto ustanovení, když z něj používá pouze výraz „takové [dostatečné] kvality“.

44 Toto ustanovení však blíže stanoví, že vyobrazení musí umožnit zřetelné rozlišení všech detailů, „jejichž ochrana je požadována“.

45 Tato část věty odkazuje na požadavek vlastní každému zápisu, a sice umožnit třetím osobám, aby jasně a přesně určily všechny detaily (průmyslového) vzoru, pro nějž je ochrana požadována (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudky ze dne 12. prosince 2002, Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, body 48 až 52, a ze dne 19. června 2012, Chartered Institute of Patent Attorneys, C-307/10, EU:C:2012:361, body 46 až 48).

46 Vyobrazení, která jsou nepřesná, tedy neumožňují třetím osobám, aby určily jednoznačně předmět ochrany daného (průmyslového) vzoru.

47 Z tohoto hlediska je třeba konstatovat, že i když se vyobrazení týkají více než jednoho (průmyslového) vzoru, je třeba uvést nezbytně objasnění nejen pouze pro účely zajištění právní jistoty třetím osobám, které musí znát přesně předmět ochrany přiznané (průmyslovému) vzoru, ale rovněž za účetním účelem, jelikož se výše poplatků pobíraných EUIPO mění podle počtu tříd výrobků, na které se vztahuje dotčený (průmyslový) vzor.

48 Žalobkyně dále ještě tvrdí, že případný nedostatek spočívající v tom, že vyobrazení neznázorňují vzhled jediného vzoru, ale dvou vzorů, měl být řešen v rámci čl. 47 odst. 1 písm. a) nařízení č. 6/2002, vykládaného ve spojení s čl. 3 písm. a) uvedeného nařízení, a nemohl představovat důvod pro odmítnutí stanovení dne podání.

49 Je nutno konstatovat, že tuto argumentaci je třeba odmítnout, jelikož se čl. 3 písm. a) nařízení č. 6/2002, na který odkazuje čl. 47 odst. 1 písm. a) téhož nařízení, vztahuje na situaci, kdy vyobrazení, jehož zápis se požaduje, nelze považovat za (průmyslový) vzor ve smyslu uvedeného nařízení, jelikož nemá vzhled výrobku jako celku nebo jeho části, čemuž tak v projednávané věci zjevně není.

50 Není totiž zpochybňováno, že dotčené vyobrazení odpovídá definici (průmyslového) vzoru, takže tato situace nespadá pod čl. 47 odst. 1 písm. a) nařízení č. 6/2002, avšak toto vyobrazení s ohledem na nedostatky, které obsahuje, jež spadají pod čl. 46 odst. 2 nařízení č. 6/2002, nelze reprodukovat ve smyslu čl. 36 odst. 1 uvedeného nařízení. Článek 46 odst. 2 nařízení č. 6/2002 jasně stanoví, že pokud nejsou nedostatky odstraněny v předepsané lhůtě, přihláška se nepovažuje za přihlášku zapsaného (průmyslového) vzoru.

51 Jak správně uvedl EUIPO, čl. 45 odst. 2 písm. a) nařízení č. 6/2002, vykládaný ve spojení s čl. 36 odst. 5 téhož nařízení, musí být nezbytně vykládán restriktivně za účelem zabránění nesoudržným a rozporným výkladům právních ustanovení, takže tato ustanovení neodkazují na požadavky čl. 4 odst. 1 písm. e) nařízení č. 2245/2002, jak tvrdí žalobkyně. Odkaz na čl. 45 odst. 2 písm. a) nařízení č. 6/2002, uvedený v čl. 46 odst. 3 téhož nařízení, nemá za důsledek, že je čl. 4 odst. 1 písm. e) nařízení č. 2245/2002 použitelný výlučně v rámci čl. 46 odst. 3 nařízení č. 6/2002. Tuto situaci bylo třeba naopak, jak správně učinil odvolací senát, přezkoumat v rámci čl. 46 odst. 2 nařízení č. 6/2002, vykládaného ve spojení s čl. 36 odst. 1 písm. c) téhož nařízení a čl. 4 odst. 1 písm. e) nařízení č. 2245/2002.

52 Článek 36 odst. 5 nařízení č. 6/2002 tedy představuje ustanovení, které zmocnilo příslušné orgány k tomu, aby v rámci prováděcího nařízení upřesnily konkrétně podmínky čl. 36 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení, pokud jde o vyobrazení (průmyslového) vzoru, které jsou uvedeny právě v čl. 4 odst. 1 písm. e) nařízení č. 2245/2002.

53 Pokud jde konečně o argument žalobkyně založený na jiném přístupu, který podle ní zaujala německá judikatura, tento argument rovněž nemůže zpochybnit posouzení odvolacího senátu. Je totiž třeba uvést, že režim (průmyslových) vzorů Unie je autonomním systémem, který tvoří soubor pravidel a sleduje cíle, které jsou pro něj specifické, přičemž je jeho uplatnění nezávislé na jakémkoli vnitrostátním systému [obdobně viz rozsudek ze dne 16. ledna 2014, Message Management v. OHIM – Absacker (ABSACKER of Germany), T-304/12, nezveřejněný, EU:T:2014:5, bod 58 a citovaná judikatura].

54 Z předcházejícího vyplývá, že první žalobní důvod musí být zamítnut.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva se v řízení účinně bránit

55 Žalobkyně tvrdí, že odvolací senát porušil její právo se v řízení účinně bránit z důvodu, že odůvodnění průzkumového referenta nahradil vlastním odůvodněním, aniž jí dal příležitost se k věci vyjádřit.

56 Je třeba uvést, že odvolací senát měl v bodě 22 napadeného rozhodnutí za to, že průzkumový referent porušil povinnost uvést odůvodnění z důvodu, že v rámci posouzení, že přihlášky nejsou přihlášky zapsaných (průmyslových) vzorů, odkázal nikoli na čl. 46 odst. 2 nařízení č. 6/2002, vykládaný ve spojení s čl. 36 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení a na čl. 4 odst. 1 písm. e) nařízení č. 2245/2002, ale na to, že žalobkyně nesouhlasila se zprávou o průzkumu, kterou vyhotovil. Dále měl odvolací senát za to, že rozhodnutí průzkumového referenta neobsahuje žádnou analýzu argumentů žalobkyně.

57 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle článku 62 nařízení č. 6/2002 mohou být rozhodnutí EUIPO založena pouze na důvodech nebo důkazech, ke kterým měli účastníci možnost se vyjádřit. Toto ustanovení zakotvuje v rámci práva (průmyslových) vzorů Unie obecnou zásadu ochrany práva se v řízení účinně bránit. Na základě této obecné zásady unijního práva musí být adresátům rozhodnutí veřejných orgánů, která se znatelným způsobem dotýkají jejich zájmů, umožněno, aby náležitě vyjádřili své stanovisko. Právo být vyslechnut se vztahuje na všechny skutkové nebo právní okolnosti, které jsou základem aktu rozhodnutí, ale nikoli na konečné stanovisko, které správní orgán zamýšlí přijmout [viz rozsudek ze dne 27. června 2013, Beifa Group v. OHIM – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Psací náčiní), T-608/11, nezveřejněný, EU:T:2013:334, bod 42 a citovaná judikatura].

58 Kromě toho podle článku 62 nařízení č. 6/2002 musejí být rozhodnutí EUIPO odůvodněna. Tato povinnost má tentýž dosah jako povinnost zakotvená článkem 296 SFEU. V tomto ohledu z ustálené judikatury vyplývá, že povinnost odůvodnit individuální rozhodnutí má dvojí cíl, jednak umožnit zúčastněné osobě, aby se mohla seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, za účelem obrany svých práv, a jednak umožnit unijnímu soudu vykonávat svůj přezkum legality rozhodnutí. Otázku, zda odůvodnění rozhodnutí tyto požadavky splňuje, je třeba posoudit s ohledem nejen na jeho znění, ale rovněž na jeho kontext, jakož i celý soubor právních pravidel upravujících dotyčnou oblast [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. dubna 2013, Bell & Ross v. OHIM – KIN (Pouzdro náramkových hodinek), T-80/10, nezveřejněný, EU:T:2013:214, bod 37].

59 V projednávané věci je třeba uvést, že je nesporné, že průzkumový referent vypracoval čtyři zprávy o průzkumu dne 17. dubna, 25. června, 16. července a 24. srpna 2015.

60 Z těchto různých zpráv, zvláště z druhé a čtvrté zprávy dostatečně a jasně vyplývá, že průzkumový referent měl za to, že přihlášky nejsou v souladu s ustanoveními čl. 36 odst. 1 nařízení č. 6/2002 a čl. 4 odst. 1 písm. e) nařízení č. 2245/2002 z důvodu, že se na vyobrazeních vyskytují láhve, což mělo za následek, že znaky, jejichž ochrana byla požadována, nebyly jasně viditelné.

61 Kromě toho průzkumový referent ve svých různých zprávách uvedl jasným a podrobným způsobem důvody, pro něž přihláškám žalobkyně nemohl vyhovět, a sice výskyt láhve a současně poháru, čímž konkrétně odpověděl na argumenty žalobkyně.

62 Z toho vyplývá, že na rozdíl od toho, co uvedl odvolací senát, bylo rozhodnutí průzkumového referenta, jež bylo napadeno, vykládané s ohledem na jednotlivé zprávy průzkumového referenta, o nichž žalobkyně právě věděla, dostatečně odůvodněné (obdobně viz rozsudek ze dne 24. listopadu 2005, Německo v. Komise, C-506/03, nezveřejněný, EU:C:2005:715, bod 38).

63 Odvolací senát tedy nesprávně dospěl k závěru, že byla porušena povinnost uvést odůvodnění a uvedl, že posouzení průzkumového referenta nahradí svým vlastním posouzením, i když se nejednalo o nahrazení důvodů, ale o úplné převzetí téhož odůvodnění, jako je to, které průzkumový referent právě uvedl ve svých čtyřech zprávách.

64 Z toho vyplývá, že v každém případě žalobkyně nemůže tvrdit, že odvolací senát porušil její právo se v řízení účinné bránit, jelikož na rozdíl od toho, co tvrdí, odůvodnění uvedené v napadeném rozhodnutí úplně přebírá odůvodnění, které jí sdělil průzkumový referent v rámci řízení, které u něj proběhlo.

65 Z předcházejícího vyplývá, že druhý žalobní důvod musí být zamítnut, přičemž i žaloba musí být v plném rozsahu zamítnuta.

K nákladům řízení

66 Je třeba připomenout, že podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že EUIPO požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát),

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Mast-Jägermeister SE se ukládá náhrada nákladů řízení.

Collins Barents Passer

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 9. února 2017.

Podpisy.